

РЕШЕНИЕ

№ 7266

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6089** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на МИТНИЦА „АЕРОГАРА – С.”, чрез
процесуалния представител М. А. Я., срещу РЕШЕНИЕ от 10.04.2012г. по НАХД №
1179/2011г. по описа на СРС, НО, 16-ти състав, с което е отменено НП № 164/2010г.
издадено от Началника на Митница Аерогара - С..

В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на съдебното
решение, като постановено в противоречие с писмените доказателства по делото и
материално-правните норми. Твърди се, че съдът неправилно е възприел
фактическата обстановка, като е игорирал голяма част от приложените по делото
доказателства и които установяват по безспорен начин извършеното от ответника по
касационната жалба нарушение. Касаторът счита също така, че при разглеждане спора
по същество СРС не е съобразил всички представени по делото писмени
доказателства и не ги е разгледал в тяхната съвкупност, поради което и неправилно е
приел, че не е доказано извършването на административно нарушение по чл. 234, ал. 1
от Закона за митниците /ЗМ/. Иска се отмяна на съдебното решение и потвърждаване
на наказателното постановление.

Ответникът – [фирма], [населено място], редовно призован, чрез процесуалния си
представител адв. Д. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 10.04.2012г. по НАХД № 1179/2011г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-ти състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 164 от 26.11.2010г., издадено от началника на Митница „Аерогара – С.“, с което на [фирма] е отнето в полза на държавата 18 600 кг. нето тегло грозде, с обща митническа стойност 27 283, 83 лева, като поради липса на предмета на нарушението е присъдена левовата равностойност от 27 283, 83 лева на основание чл. 234, ал.4 от ЗМ , вр. чл. 233, ал. 4 от ЗМ и е наложена имуществена санкция в размер на 1 025, 87 лв., представляваща 100 % от размера на избегнатите публични държавни вземания на стоката, предмет на нарушението, на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ.

Настоящата съдебна инстанция намира, че така постановеното съдебно решение е законосъобразно, поради изтичане на предвидената в закона абсолютна давност. Безспорно се установява от приложените по делото писмени доказателства, че на Е.-Н” ЕООД е съставен АУАН № 166 от 08.09.2010г за извършено от него нарушение на 17.09.2009г., както и че за така установеното административно нарушение е съставено наказателното постановление № 164 с дата 26.11.2010г. Въз основа на жалба на нарушителя е образувано административно-наказателно производство по НАХД № 1179/2011г. на СРС, НО, 16 -ти състав. Първоинстанционният съд се е произнесъл с решение от 10.04.2012г. по така образуваното административно-наказателно производство. Към момента на постановяването на решението на СРС не е била изтекла предвидената в закона абсолютна давност, но към момента на разглеждане на делото в открито съдебно заседание и на постановяване на настоящото решение, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Поради горното настоящият съдебен състав намира, че не следва да разглежда първоинстанционното решение по съществото му, а следва да бъдат изложени аргументи само относно прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ пред настоящата инстанция.

Във връзка с давността ЗАНН дава конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влезнал в сила административно наказателен акт /чл. 82 от ЗАНН/ и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН що се отнасят до административно-наказателното производство в частта, която се развива пред административно наказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производство, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административно – наказателно производство пред административно наказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административно-наказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК. Член 11 от ЗАНН, който препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето

и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института на абсолютната давност. Изтичането на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79, ал. 1, т. 2 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /в редакцията, приложимо към момента на извършване на нарушението/ наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на две години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член /чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК/. В конкретния случай давността е две години, а абсолютната давност /съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК/ е три години от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК.

Настоящият състав намира, че правилата за давността и абсолютната давност, предвидени в НК, следва да се прилагат и в административно-наказателното производство и поради това, че давността и абсолютната давност, като основание за изключване на отговорността, е предвидено за много по-тежки простъпки, а именно престъпленията и няма логика за по леки простъпки – административните нарушения, да бъде изключена. В случай, че се приеме, че за административни нарушения давност не тече, би се получило така, че лице извършило по-лека простъпка – административно нарушение, да бъде поставено в по-тежко положение от лице извършило престъпление.

Следва да се има предвид също така, тъй като нормите на чл. 80, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 81, ал. 3 от НК са материално-правни и действат занапред, че съдът намира, че изменената абсолютна давност /ДВ бр. 26 от 2010г./ не е приложима в конкретния случай, а би била приложима за деянията извършени след датата на влизане в сила на изменението по посочените разпоредби.

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. Във връзка с това настоящият съдебен състав, макар и към момента на постановяване на първоинстанционното решение абсолютната давност да не е била изтекла, констатира, че тя е изтекла в настоящото производство – след образуването му и преди постановяване на настоящото решение, а именно абсолютната давност е изтекла на 17.09.2012г. С оглед на това, тъй като първоинстанционният съд е отменил атакуваното НП по съображения различни от изложените в това решение, настоящият състав намира, че първоинстанционното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 10.04.2012г. на СРС, НО, 16 състав е **ПРАВИЛНО** на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва

да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, VI-ти Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.04.2012г. по НАХД № 1179/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: